

EL 9 NOU va reunir dimarts cinc veus per parlar del POUM de Vic: Pere Solà, coordinador de l'equip redactor del nou planejament; Miquel Sitjà, delegat a Osona del Col·legi d'Arquitectes; Albert Nebot, arquitecte que va parlar en nom de promotors; Rogeli Montoliu, advocat, i Lluís Santanach, de l'Associació de Veïns de Santa Anna.

legi d'Arquitectes; Albert Nebot, arquitecte que va parlar en nom de promotors; Rogeli Montoliu, advocat, i Lluís Santanach, de l'Associació de Veïns de Santa Anna.

Quines conseqüències té l'anul·lació del POUM de Vic?

Cinc veus avaluen l'impacte de la nova resolució del Suprem

Vic

A. Danés / V. Palomar
La resolució del Suprem ha anul·lat el POUM de Vic. La situació és greu?

Pere Solà (P.S.): La sentència té efecte sobre tot el pla de 2011. Retorna al passat, a un pla de l'any 1981, amb modificacions del Pla d'Actuació Urbanística Municipal (PAUM) del 2004. Per tant, ara hi ha unes vigències que provenen de dos instruments de planejament anteriors validats en un escenari de creixement diferent i no adequat al moment que vivim.

Però és un problema molt gruixut?

P.S.: El problema gruixut és que la justícia dicti aquesta sentència. Era un pla consensuat, que va tenir molt pocs contenciosos, però un en va provocar l'anul·lació. No es va qüestionar el model de ciutat, sinó que hi havia una disputa econòmica entre uns privats per resoldre unes diferències. Per què el TSJC adopta una decisió tan dràstica sobre un tema que afecta només una part de la ciutat? Opta pel més fàcil: anul·lar-lo a tota la ciutat. És un criteri que el tribunal també ha aplicat a Manlleu, Roses, Cambrils, Blanes, Mollet...

Miquel Sitjà (M.S.): Això ens porta a preguntar-nos: els tribunals de justícia són justos? Desconcerta.

Rogeli Montoliu (R.M.): Però aprovar un POUM té uns requisits formals. Si el tribunal detecta un error de forma a la medul·la del pla la malaltia s'expandeix a tot el cos. Serà just o no just, però és ajustat a la llei. El pla està tocat de mort i, per tant, s'ha de reformular. I sí: és un problema greu. L'any 1981, Vic era una altra ciutat, les necessitats eren diferents i, per tant, fa falta un pla nou. Defenso que, si fins ara hem tingut un pla consensuat, ara l'hem de reformular, perquè s'ha d'acatar la sentència, però hauríem d'aprofitar tot el que poguéssim del pla que ja teníem consensuat.

Albert Nebot (A.N.): Sí, però l'Ajuntament aprofita la circumstància per una altra finalitat: quan s'aprova el pla del 2011 hi havia una conjuntura diferent... i, per tant, entenc la voluntat de modificar-lo quant al creixement, però en altres aspectes, si el POUM estava consensuat, per què no s'ha fet un moviment ràpid per poder tenir actualitzat tot allò referent al sòl consolidat? Això hauria donat una seguretat als pocs

Montoliu: "Hauríem d'aprofitar tot el que poguéssim del pla que ja teníem consensuat"

promotors que pensen que poden fer alguna cosa i, ara, es trobaran amb una suspensió de llicències, que és lògic que hi sigui perquè ningú faci cap desgràcia, però en aquesta situació diran: 'Què faig?'. Res. I, precisament ara que semblava que es recuperava una mica l'activitat, necessitarem dos anys per aprovar el nou POUM. Això és molt fort per la ciutat.

M.S.: Per l'economia de la ciutat.

A.N.: Sí, exacte. I el que s'ha aprovat els últims cinc anys a l'empara d'un POUM ara anul·lat...

En aquest debat, per part dels veïns, vostè que pertany a l'Associació de Veïns de Santa Anna, com es veu?

Lluís Santanach (L.L.S.): Escoltant els professionals, desconcerta l'abast que pot

acabar tenint aquesta anul·lació. El 1981 és molt enrere. Cal veure si això pot tenir efectes retroactius. Amb el pla del 2011 es van vendre uns sòls que van adquirir uns drets d'edificació i, si ara queda anul·lat el POUM, caldrà veure això com queda. És el gran dubte. La sensació que tenim és que la idea de renovar el POUM era una mica idíl·lica perquè hi havia aspectes molt tancats i les possibilitats de modificar-ho eren molt complexes. Ara potser s'obre una finestra per reconduir coses que havíem fet malament i que hauria estat impossible de corregir perquè hauria requerit compensacions molt grans. I poso com a exemple el Graell.

Però del que diu es pot entendre que vostè no ho veu com un problema, sinó com una oportunitat?

L.L.S.: Una oportunitat de tocar allò intocable. Hi podia haver hagut ganes de modificar certes coses, però estàvem lligats de mans i peus.

A.N.: El planejament sempre es pot modificar.

L.L.S.: Sí, però hi ha coses que són obvietes: tirar segons què enrere hauria tingut uns costos brutals i les arques de l'Ajuntament no ho haurien pogut suportar. Això és entenedor.

M.S.: A vegades es barreja l'urbanisme i la gestió de l'urbanisme. Estem on estem. Potser és una oportunitat. Aturem-nos el temps necessari per repensar-ho i fer una ciutat que no sigui el reflex del 2011, sinó del 2020. Les ciutats evolucionen molt ràpid.

R.M.: Sí, canvien ràpid, però el problema existeix. Què farem en el mentrestant? Això genera incertesa i la incertesa actua de fre. Ara bé, a la vida sempre hem de mirar de fer bo allò dolent. I, per tant, crec que no hem de fer un pla nou que no tingui res a veure amb el que ja teníem. Aprofitem el del 2011, i vegem com una oportunitat que, si un pla ha de durar 15 anys, a la vista que

Un moment de la conversa que Rogeli Montoliu, Albert Nebot, Lluís Santanach, Pere Solà i Miquel Sitjà.

no aguantarà 15 anys perquè tot canvia molt de pressa, no caiguem en l'error de voler-ho regular tot. Si volem posar tants frens a la llibertat del mercat ben entès, i subratllo ben entès, estarem aconseguint l'efecte contrari. La solució és regular les grans línies i entre tots que la cosa vagi sola.

P.S.: Ara mateix preocupa més la seguretat jurídica que la legalitat. Tot allò que s'ha

Nebot: "Als promotors els interessa el present. Avui. I avui no hi ha POUM"

executat és vigent. Això no ho podem qüestionar.

A.N.: Jo em referia al que està a mitges.

P.S.: Ho hem de discutir. A la ciutat consolidada, el sòl urbà, no hi ha d'haver massa canvis. El que s'ha consensuat i és fruit d'acords amplis a l'Ajuntament no hauria de tenir canvis. No es tracta de qüestionar-ho tot. Ara bé, els

que van comprar un sòl i la sentència diu que està anul·lat... aquest és el marge. La discrecionalitat del planejament pot decidir si el que es va preveure en aquell sòl és necessari o no.

La ciutat, com s'ha dit, és diferent.

P.S.: Pensem en una ciutat mitjana, ben equipada, que es pugui recórrer a peu, que incorpori criteris de sostenibilitat, el concepte de ciutat saludable i que tingui mixticitat en tots els barris. I, per això, hem de regular allò necessari tenint en compte que la situació econòmica és diferent i la projecció demogràfica no és la mateixa. Aquells 61.000 habitants, amb projecció d'arribar a 80.000, i 13.000 o 14.000 habitatges nous ara són números grossos: parlem de 6.500 habitatges i fins a 51.200 habitants. Entre el sòl consolidat, els solars d'edificació immediata i els polígons d'actuació ja en podríem tenir 2.700.

A.N.: Però no els pots executar ara. Aquest és el problema.

P.S.: Sí: 1.300 són d'execució directa.

A.N.: Però l'àtic, per exemple, ja no el pots fer. Els constructors van aconseguir desvincular la planta sotacoberta de la coberta. I ara està prohibit. Les alçades reguladores són diferents. Això genera incertesa. Davant d'això es pregunten: "Què faig? Espero dos anys? O tiro endavant?". Em sembla bé que es faci el POUM nou adequat al nou context, però el

el Sitjà van tenir dimarts a la tarda amb els periodistes d'EL 9 NOU per parlar del POUM de Vic

problema que tenim és l'avui. Avui tenim el pla del 1981. L'Ajuntament té previst una solució per què no s'encalli l'activitat? Si no, hi haurà dos anys d'aturada.

P.S.: Hem d'escurçar els terminis. Fixeu-vos que, abans de la sentència, ja estem a la fase d'avanç i, a l'octubre, se n'aprovarà la informació pública. I, sobre el que dius dels àtics, pot ser que hi hagi problemes. Però

Santanach: "S'obre una porta per corregir alguns aspectes. I poso com a exemple el Graell"

són problemes puntuals.

A.N.: Sí, són puntuals, però els constructors que vulguin tirar endavant una obra, perquè cal treballar, i també ha de treballar el lampista, el fuster, el paleta... tenen incertesa.

P.S.: Això és alarmar. Pot ser cert en alguns casos puntuals. Però no a tot arreu.

M.S.: Si tinc un solar on el pla del 2011 podia construir tant i ara pot ser menys, ens posem d'acord. Fem un pacte i construeix menys del que deia la normativa.

A.N.: No és tan fàcil.

M.S.: És un pacte entre cavallers.

A.N.: El problema és la inseguretat.

M.S.: El que no pot ser és que la ciutat perdi el sentit comú. Si podia construir fins a 18 metres, per què m'he de quedar a 13? Perquè hi ha un acord. L'administració es protegeix contra una especulació d'una època de grans creixements.

Pot haver-hi qui aprofiti la situació per fer actuacions que, d'acord amb la norma que hi havia vigent, no s'haurien pogut fer?

P.S.: L'Ajuntament acordarà la suspensió de llicències de forma puntual, en espais molt delimitats... no serà la norma. Però s'ha d'adoptar perquè hi ha àmbits on el 1981 es podia actuar però que el 2011 es va dir que no. I, en atenció a això, es fa la suspensió. M'agradaria dir que el nou POUM hauria de ser l'últim que la ciutat de Vic fes sola. La capital té un entorn d'un seguit de municipis que tenen sinergies molt importants. Hi ha aspectes de mobilitat, creixements, situació dels espais de producció, regulació del sòl no urbanitzable, dels connectors ecològics... que s'han de discutir. Quin sentit té que Vic ordeni fins al seu límit administratiu? I Gurb? I Calldetenes? Cal un pla plurimunicipal ja.

Calen acords, per exemple, per temes d'infraestructures. Es qüestiona la variant sud. Tancar pel sud l'anella viària és un tema que la ciutat i el territori no vol, però cal una alternativa perquè hi ha 2.500 cotxes que creuen per dins la ciutat i cal un consens amb els municipis veïns perquè, millorant algunes de les carreteres existents, hi hagi un punt de connexió a Malla o a Seva... a través d'una xar-

Sitjà: "Cal diferenciar l'urbanisme de la gestió. La gestió a vegades ens fa perdre les idees macro"

xa secundària que recusi els municipis i eviti el trànsit de pas. Això no ho pot abordar Vic en solitari.

L.I.S.: Sí, però pot abordar tancar de la millor manera possible el segon cinturó. És un deure específic de Vic.

P.S.: No n'hi haurà prou. Us queixareu que els vehicles passaran per una bona avin-

guda, però hi passaran.

L.I.S.: El POUM hauria d'intentar, i la situació actual és una finestra d'aire a millorar coses blindades, que la circumval·lació del sud no sigui una segona avinguda Bernat Calbó. Ho hem d'intentar de totes totes.

P.S.: Es pot millorar la secció, la qualitat, que al voltant hi hagi espais lliures... però el fet que el traçat sigui urbà no l'obviarem. Hem de construir aquest eix pensant que no hi haurà la variant, però que hi ha d'haver una solució.

L.I.S.: Hi ha d'haver algun ramal alternatiu que no ens obligui que Vic tingui rondes com Barcelona. Connectar la C-25 de Vilalleons fins a la rotonda gran de Vic sud acabaria voltant la ciutat d'una autopista. El final és aquest. Però hem d'intentar mantenir-ho en la mesura del possible com està ara i buscar la forma que els veïns de tots aquests pobles del voltant puguin anar ràpidament als seus habitatges aprofitant les xarxes locals.

M.S.: Parlant de la ciutat m'agradaria fer una reflexió de fons. Quan ens referim a la ciutat intel·ligent hem de pensar, també, en la idea de territori intel·ligent i tenir presents conceptes com la competitivitat i l'economia; el transport físic però també el de les idees; el medi ambient i la protecció del paisatge; la qualitat de vida; la governança de la ciutat; l'energia... I, ja ho he dit, diferenciar l'urbanisme de la gestió. La gestió a vegades ens fa perdre les idees macro.

Parlen d'un consens amb la resta de municipis, però a l'Ajuntament hi ha un equip de govern que no té majoria. I cal un consens ampli.

P.S.: L'urbanisme, com més consensuat és, més bé va. A banda de les jornades de participació ciutadana, des del moment zero l'equip redactor ha assistit sempre a la comissió de territori donant compte de tot el que es fa. Tothom té coneixement del procés. Ha de ser un document de bon consensuar.

R.M.: El planejament té tres components. El de la gent, perquè en aquest procés, per llei, el redactor ha d'escoltar el que la ciutadania vol; els tècnics, que redacten el pla, i el component polític. En aquest sentit, si volem fer *El libro gordo de Petete* amb norma, norma i norma serà impossible el consens. La solució passa per regular, marcar les grans línies, però no anar a buscar les diferències perquè ni els ciutadans ni els partits del consistori es posaran d'acord... tothom té la seva visió. Per tant, grans idees sí, però no ens perdem. Els

advocats apreciem la seguretat jurídica, però no per més escriure existeix més seguretat jurídica.

A.N.: Als promotors els interessa el present. Avui. Avui no tenim POUM i vindrà una suspensió de llicències imminent. Per això hi ha qui pregunta: això ho puc enderrocar ara? Em tranquil·litzaria si l'Ajuntament digués: tenim el problema, aprofitem l'oportunitat per ajustar el POUM, però busquem el pla B per ajustar el que tenim ara, aprovar-ho i donar solucions. Que la ciutat no es pari.

R.M.: Hem de prioritzar la ciutat. Ciutat, ciutat, ciutat. I solucions, sí. Però atenció amb parlar només de l'avui. Pa per avui pot ser fam per demà. No ens podem equivocar en fer un POUM que no estigui a l'altura.

P.S.: De modificacions se'n poden fer si tenen interès

Solà: "El nou POUM hauria de ser l'últim que la ciutat de Vic fes en solitari"

públic. Modificar una planta d'una finca seria de mal explicar.

A.N.: Sí, és clar. Però s'han fet documents, modificacions d'alçades... fruit d'uns convenis. I si l'Ajuntament ha firmat aquests convenis és perquè existeix un interès públic.

P.S.: Són temes comptats.

A.N.: M'agradaria sentir: "Tranquils. No passa res".

P.S.: No passa res, no. Sí que passa, però treballem per solucionar-ho. Per tant, hem de resoldre tots aquests temes que no estan concretats en el planejament i trobar vies per donar resposta a requeriments que no poden quedar desatesos perquè estiguem desproveïts dels instruments que serien necessaris. Per exemple, si Vic està a punt d'obtenir l'autorització per a la Facultat de Medicina, haurem de fer un planejament perquè sigui possible el campus de la salut. Aquests sí que són interessos de ciutat. No esperarem que el pla arribi al final.